

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/625/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206559
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6812206559.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom: Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 6C/281/2012-68 zo dňa 14. októbra 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu škody vo výške 1 314,96 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 262,99 Eur z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Tvrdený nesprávny úradný postup okresného súdu mal spočívať v tom, že v exekučnej veci rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov konania a ich prílohami a fotokópiou listín z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Er/992/2010, z ktorého zistil, že dňa 02.11.2010 sa na návrh oprávneného - žalobcu začalo pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým exekučné konanie proti povinnej Helene Brindzákovej, pre vymoženie sumy 321,- Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 08735/10 zo dňa 20.09.2010. Žiadosť o udelenie poverenia bola exekučnému súdu doručená dňa 22.12.2010, o ktorej exekučný súd rozhodol uznesením č.k. 6Er/992/2010-16 zo dňa 18.04.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 12.05.2011. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku uvedenú lehotu 15 dní na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia exekútora považuje za extrémne krátku na to, aby mohol exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (s poukazom na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitosť veci, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ). Naviac, 15-dňová lehota, určená na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia, je lehotou zákonnou a procesnou. Vyjadruje ideálnu predstavu zákonodarcu o dobe potrebnej na to, aby sa takýto úkon mohol urobiť. Z tohto aspektu má táto lehota poriadkový charakter, nakoľko Exekučný poriadok neustanovuje sankciu za jej nedodržanie (uvedené platí i pre lehotu stanovenú v § 44 ods. 1 Exekučného poriadku). Ďalej okresný súd poukázal na to, že bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu,

ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či bola platne uzavretá rozhodcovská zmluva. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia až do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie, nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom na uvedené súd nemal nesprávny úradný postup spočívajúci podľa tvrdení žalobcu v existencii prieťahov v predmetnom exekučnom konaní, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, za preukázaný. Z tohto dôvodu návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. Pre úplnosť tiež uviedol, že ohľadne žalobcom tvrdeného prieťahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, ani nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. by len takéto podklady boli relevantné pre priznanie navrhovateľom uplatnených nárokov. Súd svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 514/2013 Z. z.“), ako aj o ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) a § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení (ďalej len „Exekučný poriadok“). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Odvolateľ riadne a včas požiadala o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ak tak spravil, odňal tým žalobcovi právo na konanie pred súdom. Súd ignoroval jeho žiadosť o zrušenie - odročenie nariadeného pojednávania, žalobca pritom trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Odvolateľ ďalej namietal, že tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je dôležité skúmať nielen moment, kedy súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil súdnemu exekútorovi. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov. Nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Ďalej namietal, že neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutými dôkazmi - listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaný vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská v súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Ak tak neurobil a vo veci s konečnou platnosťou rozhodol, porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Ak súd zistil, že existuje skutočnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, musel o tom informovať účastníkov konania v spore umožnením, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadрили. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberala uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Žalobca predložil znalecký posudok o vzniku škody, ktorým je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Žalobca v odvolaní zároveň namietal, že prvostupňový súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o jeho návrhu na prerušenie konania osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplnené dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3 O.s.p., čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 29.06.2015, pričom

navrhnutý rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdený.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.,

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.,

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v exekučnom konaní, ktorý nesprávny postup mal spočívať v zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie po uplynutí zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty. Žalobca priamo v žalobe vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil žalobný návrh žalovanému na vyjadrenie, podané vyjadrenie žalovaného k žalobe riadne doručil žalobcovi dňa 22.04.2013. Prvostupňový súd účastníkov konania na pojednávanie riadne predvolal, lehota na pojednávanie bola zachovaná. Súd na pojednávaní po vykonanom dokazovaní vyhlásil rozsudok.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že prvostupňový súd si v rámci prípravy pojednávania zadovážil predmetný exekučný spis sp. zn. 6Er/992/2010, z ktorého vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22.12.2010 a to na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného u súdneho exekútora dňa 02.11.2010, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava sp. zn. SR 08735/10 zo dňa 20.09.2010. Exekučný súd uznesením sp. zn. 6Er/992/2010-16 zo dňa 18.04.2011 žiadosť o vydanie poverenia zamietol. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.05.2011. Následne exekučný súd uznesením sp. zn. 6Er/992/2010-22 zo dňa 20.05.2011 exekučné konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.06.2011. Z uvedeného nesporne vyplýva, že tvrdenie žalobcu v žalobe, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutím žiadosti dňa 10.05.2011 s omeškaním viac ako 189 dní nemá oporu v zistenom skutkovom stave a nevyplýva ani z obsahu pripojeného

exekučného spisu. Súd uvádza, že v tomto prípade je zrejme, že aj z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcu na rôzne sudy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami uvedenými v odôvodnení rozsudku okresného súdu. Ide len o zhrnutie rozličných dôvodov reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhu na začatie konania prvostupňovými súdmi SR v obdobných veciach. V odvolaní odvolateľ namieta, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, zároveň však namieta, že vec súd prejednal v jeho neprítomnosti bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky; ďalej namieta, že nebolo rozhodnuté o jeho návrhu na prerušenie konania, hoci z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že o návrhu na prerušenie konania okresný súd rozhodol samostatným uznesením a podobne. V odvolaní je tak viacero rozporov a protirečení a žalobca pripisuje súdu závery, ktoré tento v odvolaní napadnutom rozhodnutí nevyšlo, resp. ktoré nemajú podklad v obsahu súdneho, resp. exekučného spisu.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu smerujúce voči konkrétnym záverom okresného súdu uvedeným v napadnutom rozhodnutí, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu je správny, pretože žalobca nepreukázal ním tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) sa pri posudzovaní veci krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolaciu námietku, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodnutia veci založil žalobca na argumentácii, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu mal ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej je žalovaným súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (napríklad Uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (napríklad Uznesením NS SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 a sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.06.2013 sp. zn. 7Cdo/141/2013. Rovnako možno poukázať aj na obdobnú rozhodovaciu prax v Českej republike pri zhodnej právnej úprave (napríklad Uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31Nd/209/2009 zverejnené pod č. 65/2010 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd, keď Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3NcC/263/2012-9 zo dňa 19.10.2012 bol z rozhodovania a prejednávania tejto veci vylúčený sudca Okresného súdu Revúca JUDr. Rastislav Sikorjak, pretože konal v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu a vzniku škody. Následne náhodným výberom bola vec pridelená zákonnému sudcovi JUDr. Petrovi Kvietkovi, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici Uznesením sp. zn. 3NcC/263/2012-9 zo dňa 19.10.2012 rozhodol tak, že zákonný sudca JUDr. Peter Kvietok nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, rovnako nie je dôvodná. Žalobca sám svojou neúčastou na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, zmaril svoju možnosť vlastným zavinením dôsledne uplatňovať svoje práva a chrániť svoje záujmy, pričom O.s.p. v ustanovení § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje v rámci princípu arbitrárneho poriadku uskutočniť konanie tak, aby bolo vydané meritórne rozhodnutie i bez súčinnosti účastníkov. Z hľadiska okolností uvedeného prejednávanej prípadu nedošlo k porušeniu práva účastníkov na spravodlivý súdny proces bez toho aby bola zároveň narušená plynulosť priebehu súdneho konania. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu navrhnutých dôkazov žalobcom, a to spisom exekučného súdu, kde žalobca bol účastníkom tohto exekučného konania. Je teda zrejme,

že súd rozhodol na základe skutočností tvrdených žalobcom a na základe skutkového stavu zisteného vykonaním dokazovania, ktoré navrhol žalobca. Žalobca, resp. jeho právny zástupca boli včas na súdne pojednávanie predvolaní. Pojednávanie sa nezúčastnili nie z objektívnych, ospravedlniteľných dôvodov, ale preto, že v dôsledku subjektívneho názoru nepovažovali svoju účasť na pojednávaní za potrebnú predpokladajúc, že ústavnej sťažnosti, ktorú podali na Ústavnom súde SR bude vyhovieť, hoci vedeli, že v skutkovo obdobných veciach Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie o nich. Žalobca žiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z pojednávania a rozhodovania vecí a že podal ústavnú sťažnosť v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici o námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej žalobcom. Nesúhlas žalobcu s rozhodnutím nadriadeného súdu o námietke nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože žalobcovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.). Odvolací súd, zhodne s názorom okresného súdu dospel k záveru, že k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozhodnutím rozhodol vo veci samej pred právoplatným rozhodnutím o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. O návrhu žalobcu na prerušenie konania bolo rozhodnuté samostatným uznesením Okresného súdu č. k. 6C/281/2012-66 zo dňa 14.10.2014. Z uvedeného dôvodu námietka odvolateľa, že okresný súd do jeho návrhu na prerušenie konania nerozhodol, teda rovnako nie je dôvodná. Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho nezaobera vôbec uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu, ani túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - nesprávny úradný postup exekučného súdu. Nebolo preto potrebné, aby sa prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia osobitne zaoberal nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Okresný súd sa správne v odôvodnení rozhodnutia zameril len na argumenty, ktoré z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považoval za rozhodujúce, pretože všeobecný prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Okresný súd stručne a jasne objasnil skutkový, ako aj právny základ rozhodnutia, ktorý postačuje pre záver o tom, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu. Odvolací súd mu preto náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 75/2004 Z.z. o súdoch a uznaní a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.